

Το ελληνικό φάρμακο, λύση για ασθενείς και ΕΣΥ

Γράφει ο **Θεόδωρος Τρύφων**, πρόεδρος της Πανελληνίας Ένωσης Φαρμακοβιομηχανίας (ΠΕΦ)

Η Πανελλήνια Ένωση Φαρμακοβιομηχανίας (ΠΕΦ) έχει ενημερώσει την κυβέρνηση, τα κόμματα και τους αρμόδιους φορείς ότι οι 28 σύγχρονες ελληνικές παραγωγικές μονάδες μπορούν να καλύψουν το 60% των αναγκών της πρωτοβάθμιας υγείας με ποιοτικά, ασφαλή και οικονομικά ελληνικά φάρμακα.

Αυτό σημαίνει χαμηλότερες συμμετοχές για τον ασθενή, οικονομίες στο κόστος της δημόσιας υγείας και σημαντική ανταποδοτικότητα στην ελληνική οικονομία: με ενίσχυση της παραγωγής και της απασχόλησης, τη δημιουργία προστιθέμενης αξίας και περισσότερες εξαγωγές.

Εχουμε επιστημονικά σε όλους τους τόνους ότι αποτελεί οικονομικό έγκλημα να ενισχύουμε διαρκώς τις εισαγωγές και να μην καταναλώνουμε τα ανταγωνιστικά προϊόντα που παράγουμε στην Ελλάδα. Αυτό ισχύει ειδικά στην περίπτωση των ποιοτικών ελληνικών γενόσημων φαρμάκων, που αποτελούν αποδεδειγμένα μία ασφαλή και οικονομική λύση για τον ασθενή και το σύστημα υγείας, αφού είναι ισοδύναμα θεραπευτικά αλλά φτηνότερα κατά 35% από τα αντίστοιχα εισαγόμενα φάρμακα. Δυστυχώς το ελληνικό φάρμακο δεν αξιοποιήθηκε ποτέ στη χώρα μας, παρά το γεγονός ότι έχει αξιολογηθεί ως αποτελεσματική λύση από τους οργανισμούς φαρμάκου σε περισσότερες από 85 χώρες, όπου εξαγεται.

Εχουμε σκεφτεί γιατί στις ευρωπαϊκές χώρες χρησιμοποιούνται περισσότερο τα γενόσημα και γιατί η χώρα μας -τελευταία στην Ευρώπη- εξακολουθεί και επιμένει στις ακριβές εισαγωγές;

Στις ευρωπαϊκές χώρες υπήρξε ένας μακροπρόθεσμος σχεδιασμός, με συστηματική ενημέρωση σχετικά με τα γενόσημα και τα παλαιότερα καταξιωμένα οικονομικότερα φάρμακα. Πολυετείς καμπάνιες, έλεγχοι στους γιατρούς και τη συνταγογράφηση και κίνητρα στους φαρμακοποιούς.

Στην Ελλάδα, όλο το σύστημα φαρμακευτικής περιθάλψης είχε δομηθεί έτσι ώστε να ενισχύεται και να προωθείται η χρήση κυρίως των ακριβών φαρμάκων. Αποζημιώναμε αλόγιστα, για χρόνια, τα πολύ ακριβά νέα φάρμακα, χωρίς να ενδιαφερόμαστε για τη σχέση θεραπευτικής αποτελεσματικό-

τητας τους και κόστους αλλά και χωρίς να τα συγκρίνουμε με τα υπόλοιπα καταξιωμένα οικονομικότερα φάρμακα που ήδη κυκλοφορούν στην αγορά.

Τώρα, έχει δρομολογηθεί -έστω με σημαντική καθυστέρηση, αλλά καλύτερα αργά από ποτέ- η εφαρμογή μέτρων με θετικό πρόσημο. Εχουμε κίνητρα για τα οικονομικότερα φάρμακα, έχουμε αξιολόγηση των εισαγόμενων ακριβών φαρμάκων (κάτι που δεν είχαμε μέχρι τώρα), έχουμε όρια συνταγογράφησης, κάποια πρωτόκολλα.

Υπάρχουν όμως πολλά που πρέπει να γίνουν ακόμη:

- Οι ασθενείς παραμένουν στην ουσία ελάχιστα ενημερωμένοι για την ουσιαστική αξία της χρήσης γενόσημων και οικονομικότερων φαρμάκων, με αποτέλεσμα να εξακολουθούν να πληρώνουν μεγάλες συμμετοχές στα φάρμακα.

- Οι φαρμακοποιοί εξακολουθούν να αντιμετωπίζουν οικονομικά αντικίνητρα για τη διάθεση οικονομικότερων φαρμάκων.

- Τα θεραπευτικά πρωτόκολλα δεν έχουν ενσωματωθεί με τον ρυθμό που απαιτείται στο σύστημα ηλεκτρονικής συνταγογράφησης και

μέχρι τώρα δεν είναι δεσμευτικά. Επίσης δεν έχει ολοκληρωθεί η έκδοση συνταγογραφικών οδηγιών και κατευθύνσεων για τις θεραπείες πρώτης επιλογής.

- Ειδικά σε ό,τι αφορά τη συνταγογράφηση, θεωρούμε ότι ο γιατρός, εντός του πλαισίου των πρωτοκόλλων και οδηγιών, θα πρέπει παράλληλα να έχει τη δυνατότητα να επιλέγει το φάρμακο που επιπυτεύεται. Αυτό μπορεί να γίνει μέσω της συνταγογράφησης και με brand και όχι μόνο με τη δραστική ουσία.

Επιπλέον θα πρέπει να υπάρξει σχεδιασμός για την αντιμετώπιση στρατηγικών ζητημάτων και αγκυλώσεων που σήμερα εμποδίζουν την ελληνική παραγωγική φαρμακοβιομηχανία να αναπτυχθεί. Δεν είναι δυνατόν να επιβαρύνονται τα γενόσημα και τα οικονομικά φάρμακα με το clawback που προκαλείται από την ανεξέλεγκτη ζήτηση νέων ακριβότερων φαρμάκων. Αυτό είναι μια τεράστια αδικία που βυθίζει τη ήδη εξαιρετικά χαμηλές τιμές των φαρμάκων αυτών επιπλέον κατά 35-45%! Το clawback και η υψηλή φορολόγηση, που σε κάποιες περιπτώ-

σεις φτάνουν αθροιστικά ακόμη και το 70% του κύκλου εργασιών των φαρμακοβιομηχανιών, οδηγούν σε συσσώρευση χρεών και στη δημιουργία μιας νέας γενιάς προβληματικών επιχειρήσεων, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την απασχόληση, τις εξαγωγές, τις επενδύσεις, την έρευνα και γενικότερα τη δημιουργία πολύτιμης προστιθέμενης αξίας.

Η ορθολογική διαχείριση και οργάνωση του κλάδου και της αλυσίδας διανομής - διάθεσης φαρμάκου θα επιτρέψει τη μεγαλύτερη συμμετοχή των ελληνικών φαρμάκων στις θεραπείες των ασθενών. Θα μειώσει το κόστος της δημόσιας δαπάνης. Θα αφήσει χώρο για τις ακριβές θεραπείες που είναι απαραίτητες για συγκεκριμένες κατηγορίες ασθενών. Και ασφαλώς, θα ανακουφίσει τους πολίτες από το κόστος της συμμετοχής τους στα φάρμακα που χρειάζονται.

Η χώρα χρειάζεται να περιορίσει τις αλόγιστες δαπάνες. Να δώσει έμφαση στην ανάπτυξη. Πρέπει να εμπιστευτεί τα ποιοτικά προϊόντα που παράγει και όχι να είναι «χρυσός χορηγός» στις άσκοπες εισαγωγές...

Εχουμε κίνητρα για τα οικονομικότερα φάρμακα, έχουμε αξιολόγηση των εισαγόμενων ακριβών φαρμάκων (κάτι που δεν είχαμε μέχρι τώρα), έχουμε όρια συνταγογράφησης, κάποια πρωτόκολλα